

ת"פ 4517/09/17 - מדינת ישראל נגד נ.ל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4517-09-17 מדינת ישראל נ' ל'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ הגב' שירן סיני, מתמחה מתביעות ירושלים המאשימה
נגד

נ.ל
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
הנאשם

גזר דין - תוך ביטול ההרשעה

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בביצוע עבירה של תקיפה **סתם כלפי בת זוגו**, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 10.6.2017 בשעת צהריים, התגלע ויכוח בין הנאשם לבת-זוגו (כיום גרושתו מזה מספר שנים). על רקע זה, השליך הנאשם כוס שהייתה בידו על הרצפה וזו התנפצה. הנאשם אסף את הרסיסים לתוך יעה, כשהוויכוח עם המתלוננת נמשך. המתלוננת נפגעה מרסיסי הכוס וחבטה בטלויזיה באמצעות חנוכיה, והנאשם הכה את המתלוננת באמצעות מגב.

מהלך הדיון

הצדדים הגיעו להסדר טיעון בנוגע לתיקון כתב האישום ללא הסכמה לעונש, תוך שהוסכם לשלוח את הנאשם לשירות המבחן.

תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. הנאשם, בתחילת שנות השישים לחייו, גרוש בשלישית ואב לשישה ילדים. כיום חי בזוגיות. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות צבאי בסדיר ובקבע כטייס בחיל האוויר, לרבות שירות מילואים פעיל. הוצג לי מכתב המלצה ממפקדיו. לאחר מכן עבד בחברה שהקים אביו המנוח. בהמשך עבד בתחום הביטוח, חזר לעבוד בחברה שהקים אביו, ולאחרונה מכר את החברה. במהלך המשפט היה הנאשם במסגרת של לימודי הוראה,

ובשנת הלימודים הבאה עתיד ללמד ולחנך כתת תיכון, במסגרת השלמת הסבה מקצועית לתחום ההוראה. לנאשם אין רישום פלילי. בתחילת הקשר עם שירות המבחן, התרשם השירות כי הנאשם אינו מקבל אחריות לעבירה ונוטה להציג חזות חיובית ומתקשה לבחון היבטים מורכבים בחייו האישיים. לעומת זאת, ככל שהתקדם ההליך ונדחו הדיונים נוכח רצון למצות תהליך טיפולי, התברר כי השתפרה קבלת האחריות מצד הנאשם לעבירה שביצע. כמו כן השתלב הנאשם בטיפול קבוצתי בו הוא נטל וממשיך ליטול חלק פעיל, וכעת הוא מצוי בשלב התחלתי יחסית, ונכון להמשך טיפול. לכל אורך ההליך, ניסה שירות המבחן לקבל את עמדת המתלוננת, אך זו סירבה לשתף פעולה תוך שהבהירה, כי כיום אין קשר בינה לנאשם. אם בתחילה לא המליץ שירות המבחן על ביטול ההרשעה והמליץ להסתפק בשל"ץ בהיקף 200 שעות, הרי שכעת, בתסקירו האחרון, המליץ השירות על הטלת של"ץ בהיקף 180 שעות לביצוע בלשכה לשירותים חברתיים במבשרת ציון, וצו מבחן שיבטיח המשך טיפול, וכן המליץ על ביטול ההרשעה נוכח עיסוקו של הנאשם בהוראה.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר, תוך שעמדה על הצורך בהותרת ההרשעה על כנה. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ועמד על תרומתו של הנאשם למדינה ובנסיבותיו האישיות.

אשר לערך המונח - נקיטת אלימות היא דבר פסול, ופסול שבעתיים כשזו מתרחשת בתוך המשפחה. אלימות שכזו פוגעת בתחושת הביטחון הבסיסית ביותר של הפרט ובאוטונומיה שלו. בנסיבות המקרה מידת הפגיעה בערכים המוגנים נמוכה.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה - אין מדובר בעבירה מתוכננת, אלא בוויכוח שיצא מכלל שליטה מבחינת הנאשם, שחש עלבון מדברי המתלוננת כלפיו, שאף היא נהגה באופן אלים כלפי רכוש במהלך הוויכוח. אין בכך להצדיק את דרך פעולת הנאשם, הפסולה מכל וכל, ומשקפת אובדן שליטה רגעי, שמוטב ולא היה קורה. הנאשם אדם בוגר ורב הישגים, שצריך היה להימנע לחלוטין מן המעשה. בפועל נגרם נזק מצומצם, אך פוטנציאל הנזק רב יותר.

אשר למדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה רחב בסוג זה של עבירה, בהתאם לנסיבות המעשה והעושה, ומתחיל בשל"ץ ומסתיים במאסר בפועל. ברע"פ 1536/20 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 1.3.2020) אושר מתחם ענישה שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בנסיבות של שלושה אישומים של תקיפה חבלנית כלפי בת זוג ואיום סכין. מובן שיש לגזור לקולא במידה רבה מהמתחם שנקבע בעניין זה. ברע"פ 3077/61 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 2.5.2016) אושר מתחם שבין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בנסיבות חמורות בהרבה ממקורו, של תקיפה חבלנית שבמהלכה משך הנאשם את המתלוננת בשערות ראשה, הטיח ראשה בקיר וחנק אותה. שם הסתיים התיק ב-6 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 6466/17 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 18.9.2017) אושר מתחם שבין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר בודדים ביחס לאירוע הראשון שנדון, ובו הותקפה המתלוננת במכות. התוצאה העונשית אינה רלבנטית לנוכח ריבוי עבירות ונסיבות שונות לחומרה בהשוואה למקורו. ברע"פ 4495/19 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 4.7.2019) דובר במסכת אירועים קשה בהרבה ממקורו, של ארבעה אישומי אלימות לרבות תקיפה חבלנית, אימים והיזק לרכוש. נקבע מתחם שבין 6 ל-15 חודשי מאסר, והתיק הסתיים ב-6 חודשי עבודות שירות. בע"פ (י-ם) 11194-01-16 **מ"י** נ' **פלוני**

(מיום 6.12.2016) אושר עונש של של"ץ, מאסר מותנה ופיצוי בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו של 3 מקרי תקיפת בת זוג שגרמו לה חבלה. שם אף נדונה שאלת ההרשעה. אושר מתחם בין של"ץ נרחב במקרים חריגים, כשדרך המלך צריכה להיות ענישה בעבודות שירות, ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

מתחם הענישה - לכן, מתחם הענישה יעמוד על מאסר על-תנאי ושל"ץ ועד 5 חודשי מאסר לרבות בעבודות שירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה - הנאשם עבר כבר דרך בתיק זה, כעולה מסדרת תסקירי שירות המבחן. בתחילה, קבלת האחריות הייתה חלקית, ואולם בהמשך, ונוכח נכונות הנאשם לעבור טיפול, השתנתה גישתו, והדבר השליך הן על העמקת קבלת האחריות, הן על שינוי הדרגתי בדפוסי החשיבה, כשירות המבחן התרשם שיש בטיפול בו שולב הנאשם משום תועלת. הנאשם אדם בשנות השישים לחייו, אשר הגיע להישגים מקצועיים ואקדמיים וניהל אורח חיים נורמטיבי. כיום הוא משלים תהליך של הסבה מקצועית להוראה ועתיד לחנך כתת תיכון. הוא שירת שירות צבאי משמעותי בסדיר ובמילואים. ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ולא נפתחו לו תיקים חדשים, כך שניתן לומר כי אירוע האלימות מהווה חריג לאורחות חייו.

המיקום במתחם - לכן, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם שקבעתי.

אשר לשאלת ביטול ההרשעה - שתי משוכות יש לחצות בדרך לביטול הרשעה: הראשונה, טיב העבירה בנסיבותיה; השנייה, הוכחת נזק קונקרטי. אשר למשוכה הראשונה, נדמה כי העבירה בנסיבותיה היא במנעד חומרה נמוך ביחס לסוג זה של עבירות. אין בכך להצדיקה, ואולם ניתן להשקיף עליה ביחס לתופעת האלימות במשפחה על מופעיה הקשים ביותר. לכן, הנאשם עומד בתנאי זה. אשר למשוכה השנייה, הנאשם, באמצע שנות השישים לחייו, כשאחריו קריירה במספר תחומים, ובשנים האחרונות הוא מקדיש עצמו להסבה לתחום ההוראה, וכפי שעמד על כך שירות המבחן, הוא בשלבי סיום אותה הסבה, ועתיד לחנך כתת תיכון. זכותו של הנאשם לפתוח בקריירה חדשה, בוודאי כאשר כיום תוחלת החיים ארוכה מבעבר, ושנות השישים בחייו של אדם כיום, שונות ממשמעותן בעבר, כך שעתידו של הנאשם עוד לפניו. בידוע, הוראה מצריכה רישוי ועובדי ההוראה עוברים סיון בטרם תאושר העסקתם. לטעמי, עצם ההרשעה יפגע ביכולתו של הנאשם לעסוק בתחום בו בחר. לכן, בנסיבות בהן מדובר באדם ללא כל עבר פלילי, שזוהי מעידתו היחידה, כשמדובר באירוע ממוקד ברף חומרה נמוך, ומאז אירע, לא נפתחו תיקים נוספים והנאשם כיום מטופל ועתיד להמשיך בטיפול, הותרת ההרשעה על כנה עלולה בסבירות גבוהה לפגוע באופן לא מידתי בשאיפותיו המקצועיות. לכן אני מורה על ביטול ההרשעה. אציין, כי עצם ביטול ההרשעה אינו "מעלים" את רישומה במידע הפלילי, והדבר לא יעלם מעיני מעסיקיו של הנאשם, וממילא, הדיון אינו מתקיים תחת צו איסור פרסום, כך שבמכלול השיקולים, נדמה כי התוצאה מאזנת בין כל האינטרסים הצריכים לעניין. לא סברתי כי יש בתיק זה כדי למנוע מהנאשם לעסוק בהוראה נוכח אורחותיו הנורמטיביות עד היום.

גזירת הדין

נוכח כל זאת, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 180 שעות של"ץ אשר יבוצעו בלשכה לשירותים חברתיים במבשרת ציון לפי התוכנית שהכין שירות המבחן, ובפיקוחו. הובהר לנאשם כי ביצוע השל"ץ יהא תחת פיקוח שירות המבחן, ואם לא ישתף פעולה, ניתן יהיה לבקש להפקיע את הצו, לבחון מחדש את שאלת ביטול ההרשעה, ולגזור עליו כל עונש, לרבות מאסר בפועל;
- ב. צו מבחן למשך 12 חודשים מהיום - הנאשם הוזהר לשתף פעולה עם שירות המבחן בדומה לאזהרה הנוגעת לשל"ץ;
- ג. 1,000 ₪ פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1. הפיצוי ישולם עד ליום 1.8.2021;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה של אלימות, לרבות איומים, כלפי בן משפחה, וזאת בתוך שנה מהיום. לא יעמוד הנאשם בהתחייבות יחולט הסכום האמור כקנס.

זכות ערעור כחוק.

יש לשלוח לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"א, 30 יוני 2021, במעמד הצדדים.